

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Turuta Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Turuta Ion împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Orhei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Turuta Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 10 februarie 2015, Turuta Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că potrivit actului nr. 1-695657 întocmit de către IFS Orhei la 13 noiembrie 2014, dânsul în anul 2013 a desfășurat ilicit activitate de întreprinzător manifestată prin transportarea călătorilor și bagajelor din Republica Moldova în țările Uniunii Europene, preponderent în Cehia, cu microbuzul de model „Mercedes”, număr de înmatriculare ORBI 344. Ulterior, prin decizia IFS Orhei nr. 2215-c din 02 decembrie 2014, s-a dispus încasarea din contul său a impozitului pe venit pentru anul 2013 în sumă de 58 518 lei și majorării de întârziere (penalității) conform art. 228 pct. 2.3 Cod fiscal pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în sumă de 2540 lei. Totodată, reclamantului i-a fost aplicată pentru încălcarea prevederilor art. 261 alin. (5) Cod fiscal sancțiune fiscală sub formă de amendă în mărime de 100 % pentru eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit pentru anul 2013 în sumă de 58 518 lei, precum și pentru încălcarea art. 260 alin. (1) Cod fiscal – amendă în mărime de 1000 lei pentru neprezentarea declarației privind impozitul pe venit pentru anul 2013. În total, i-au fost aplicate sancțiuni fiscale în sumă de 59 518 lei, ce urma a fi achitată în termen de 30 zile.

Indică Turuta Ion că în actul de control și decizia IFS Orhei din 02 decembrie 2014 se face trimitere la informația parvenită de la Poliția de Frontieră, prin care s-a constatat că dânsul a desfășurat activitate de întreprinzător fără a fi înregistrat în modul corespunzător la organele înregistrării de stat și Serviciul Fiscal și a obținut un venit ilicit în sumă totală de 350 537 lei, efectuând 52 rute regulate tur-retur Chișinău-Praga și transportând 262 călători cu costul mediu al călătoriei de 80 euro.

Consideră reclamantul ilegală decizia IFS Orhei nr. 2215-c din 02 decembrie 2014 și pasibil a fi anulată, deoarece a fost emisă fără careva suport juridic și anume, în actul administrativ nu este indicată fapta pentru care s-a dispus încasarea impozitului pe venit și nu este specificată care anume activitate de întreprinzător a fost desfășurată, ci doar se face trimitere la informația primită de la Poliția de Frontieră. De asemenea, pârâtul nu a descris încălcarea fiscală admisă de către Turuta Ion, ci doar a menționat prevederile Codului fiscal și Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi care nu se referă la fapta care se pretinde a fi comisă de către reclamant.

Declară Turuta Ion că nu a desfășurat nici o activitate de întreprinzător, iar plecările sale periodice peste hotarele țării au fost făcute cu scop de călătorie și nu de îmbogățire. Dat fiind faptul că dispunea de locuri libere în mijlocul de transport, a fost de acord să călătorească împreună cu el și alte persoane.

Menționează reclamantul că, nefiind de acord cu decizia din 02 decembrie 2014, la 23 decembrie 2014 s-a adresat către IFS Orhei cu cerere prealabilă, care însă a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr. 28-c din 21 ianuarie 2015.

Solicită Turuta Ion anularea deciziilor IFS Orhei nr. 2215-c din 02 decembrie 2014 și nr. 28-c din 21 ianuarie 2015, ca fiind emise contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Turuta Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 iulie 2016.

Instanțele de judecată au ajuns la concluzia temeiniciei deciziei IFS Orhei nr. 2215-c din 02 decembrie 2014 privind încasarea impozitului pe venit de la Turuta Ion și sancționarea acestuia, care prin acțiunile sale de desfășurare ilicită a activității de întreprinzător manifestată prin transportarea călătorilor și bagajelor din Republica Moldova în țările Uniunii Europene, preponderent în Cehia, a încălcat prevederile art. 8 pct. 2 lit. d) și e) din Codul fiscal și art. 27 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992. Astfel, conform art. 83 pct. (2) și art. 87 pct. (1) din Codul fiscal, Turuta Ion era obligat să depună declarația cu privire la venitul obținut în anul 2013 în sumă totală de 350 537 lei, eschivându-se totodată de la plata impozitului pe venit în mărime de 58 518 lei.

La 21 februarie 2017, Turuta Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Orhei din 27 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, Turuta Ion a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel, precum și aprecierea arbitrară a probelor.

Indică recurentul că în decizia nr. 2215-c din 02 decembrie 2014 nu este indicată fapta pentru care s-a dispus încasarea impozitului pe venit și nu este specificată care anume activitate de întreprinzător se pretinde a fi desfășurată de către dânsul, ci doar se face trimitere la informația primită de la Poliția de Frontieră, care nu constituie o probă veridică și pertinentă în acest sens.

Menționează Turuta Ion că lista călătorilor prezentată de către intimatul IFS Orhei nu demonstrează faptul că aceștia i-au achitat bani pentru călătorie, persoanele date nefiind audiate în calitate de martori pentru a confirma cele expuse de către intimat și susținute de instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost expediată în adresa recurentului Turuta Ion la 20 decembrie 2016 (f.d. 147), însă nu conține date despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Turuta Ion la 21 februarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 10 martie 2017, în adresa intimatului IFS Orhei a fost expediată copia recursului declarat de către Turuta Ion, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 mai 2017, IFS Orhei a depus referință, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, instanțele ierarhic inferioare apreciind corect și sub toate aspectele circumstanțele de drept și de fapt ale speței, pronunțând o soluție echitabilă, legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Turuta Ion este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Turuta Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de către Turuta Ion, precum că intimatul IFS Orhei nu a prezentat probe ce ar demonstra încasarea plății pentru călătorie de la persoanele transportate în Cehia, deoarece conform explicației depuse în scris la 13 noiembrie 2014 în cadrul controlului efectuat de către IFS Orhei, însuși recurentul-reclamant a confirmat faptul încasării cheltuielilor de deplasare de la persoanele transportate în anul 2013 în Cehia.

Cât privește argumentul recurentului precum că în decizia IFS Orhei nr. 2215-c din 02 decembrie 2014 nu este indicată fapta pentru care s-a dispus încasarea impozitului pe venit și nu este specificată care anume activitate de întreprinzător se pretinde a fi desfășurată de către dânsul, se reține că a fost invocat și pe parcursul judecării pricinii în instanța de fond și cea de apel, instanțele ierarhic inferioare pronunțându-se deja asupra acestuia în modul corespunzător.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii și respectiv, nu denotă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Turuta Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Turuta Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic